

תת"ע 4396/07/22 - מדינת ישראל נגד שמרית לוי שמרית לוי

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 4396-07-22 מדינת ישראל נ' שמרית לוי
תיק חיצוני: 14124237273

בפני **כבוד השופט סגל דבורי**
מאשימה **מדינת ישראל**
נגד
נאשמים **שמרית לוי שמרית לוי**

החלטה

1. בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר התייצבות המבקשת ביום 7.9.22. המבקשת הורשעה בביצוע עבירה של שימוש בטלפון נייד שלא באמצעות דיבורית בניגוד לתקנה 28(ב)(1)(א) לתקנות התעבורה, נדון כאמור בהעדרו לקנס כספי בסך 1,000 ₪ (קנס מקור).
2. ביום 25.10.22 הוגשה בקשה זו ובה עותר המבקש לביטול פסק הדין מיום 7.9.22 בטענה כי חשה שלא בטוב וצירפה תיעוד רפואי וכן בטענה כי גובה התשלום יכביד עליה מעבר ליכולותיה הכלכליות.
3. לאחר שנדרשתי לעובדות הבקשה על נספחיה, וכן בעמדת המשיבה, נחה דעתי כי יש לדחותה.
4. ברע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל נקבע כי בשלב הגשת הבקשה ההליך המשפטי תם ונשלם. משסיים בית המשפט את מלאכתו, לאחר שהוציא תחת ידיו פסק דין שניתן כדין, מוצתה לכאורה זכות הנוכחות של הנאשם בקשר לאותו הליך. מעמדו הוא של מי שנשפט והורשע כדין. אכן, לאור העובדה כי המשפט נגדו התנהל שלא בנוכחותו, רשאי הנאשם שהורשע בדינו לפנות לבית המשפט בבקשה לבטל את פסק - הדין. תכלית הבקשה לביטול פסק הדין היא לבטל את המשפט ולהניע מחדש את גלגלי ההליך הפלילי. מכאן, כי בשלב זה ניצב המבקש לפתחו של בית המשפט כאשר מבוקשו הוא לקבל "כרטיס כניסה" לקיום חוזר של הליך שהתנהל לכאורה כדין והסתיים. על המבקש מוטל איפוא הנטל לשכנע את בית המשפט כי מתקיימים טעמים המצדיקים את הנעת גלגלי המערכת מחדש. בית המשפט צריך להשתכנע, מתוך המסמכים המוגשים לו, כי מדובר בנסיבות מיוחדות כאלה הנזכרות בסעיף 130(ח) - המצדיקות מתן רשות למבקש להשתתף בהליך חוזר. ולענין עיוות הדין נקבע: "יוצא שאם עלול להיגרם למבקש עיוות דין עקב נעילת שערו של בית-המשפט בפניו, בית-המשפט יעתר לבקשתו לביטול פסק דין גם אם אי התייצבות נבעה מרשלנות גרידא. אולם, אם לא קיים חשש כאמור, נדרשת סיבה מוצדקת להיעדרות, ואם אין בידי המבקש סיבה כאמור, ידחה בית-המשפט את בקשתו..."

ועוד נקבע כי טענות כלליות וסתמיות בדבר קיומו של עיוות דין, מבלי להניח תשתית ראייתית בעלת משקל לתמיכה בטענה, לא יובילו, ככלל, לבטלותו של פסק הדין, בעילה זו.

(רע"פ 8427-17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם, פורסם ב'נבו').

5. באשר לטענה כי המבקשת חשה שלא בטוב ובשים לב לאישור הרפואי, הרי שנכתב בו בבירור כי "אינו תקף למוסדות משפטיים". אין באישור רפואי זה כדי לסתור את חזקת המסירה ואת חובת ההגעה לדיון משפטי.

6. באשר להכבדה הכספית על המבקשת - הרי שאין בטענה זו כדי לבסס חשש לעיוות דין. למעשה אין המבקשת כופרת במיוחס לה אלא מבקשת את חסדי בית המשפט.

7. אני קובעת כי במקרה זה לא מתקיימות נסיבות מיוחדות המצדיקות ביטול פסק הדין. לפיכך הבקשה לביטול פסק הדין נדחית. יחד עם זאת אני מוצאת לנכון, לפני משורת הדין, להתחשב במבקשת ולחלק את תשלום הקנס הכספי (קנס המקור) לארבעה תשלומים שווים ורצופים בסך ₪ 250 כל אחד, הראשון החל מיום 1.12.22 והבאים לאחריו בכל 1 לחודש.

8. המזכירות תמציא החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, ה' חשוון תשפ"ג, 30 אוקטובר 2022, בהעדר הצדדים.